

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **5416**

(51) Klasyfikacja:
11-01

(21) Numer zgłoszenia: **4666**

(22) Data zgłoszenia: **20.11.2002**

(54)

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
30.07.2004 WUP 07/2004

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
ART – 7 Wojciech Kalandyk, Gdańsk, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
Kalandyk Wojciech, Gdańsk, (PL);
Kalandyk Bożena, Gdańsk, (PL)

PL 5416

Nr Rp. 5416.....

Klasa 11-01.....

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej, do zastosowania przy zamocowaniu przynajmniej jednego ozdobnego biżuteryjnego kamienia w takich preciozach jak na przykład pierścionek, wisior, brosza, kolczyk, klips, naszyjnik, spinka, kolia, bransoleta, lub diadem.

Wzór przemysłowy rozwiązuje zagadnienie opracowania nowej formy metalowego elementu nośnego biżuterii, o szczególnym indywidualnym zarysie jego konturów, linii i kształtów, nadającym się do odtworzenia w sposób przemysłowy lub rzemieślniczy.

Znane rozwiązania sztywnych elementów nośnych stosowane do mocowania kamieni ozdobnych w biżuterii noszonej takiej jak pierścionki, wisiory, brosze, kolczyki, klipsy, naszyjniki, spinki, kolie, bransolety, diademy, mają zazwyczaj kształt zasadniczo płaskich tworów wielokątnych, w tym również trójkątnych, lub raczej smukłych tworów obłokształtnych, imitujących motywy roślinne na przykład liście, kłacza, lub kwiatostany albo ich części. Znane metalowe elementy nośne biżuterii noszonej, są tworami sztywnymi giętymi w jednej, dwu lub trzech płaszczyznach, a ich ekspozycyjna powierzchnia jest zazwyczaj pokryta płasko – wypukłym lub płasko – wklęsłym lub mieszanym reliefem i w całości albo w części ma fakturę błyszczącą.

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej stanowią dwie cienkie sztywne ostro narożne i ostro krawędziowe płytki, o jednakowej grubości b , mające kształt zbliżony do bardzo smukłego nieregularnego lub regularnego trójkąta równoramiennego, mającego naroże jego dłuższych ramion ukształtowane w postać bardzo krótkiego prostego lub łukowo wygiętego na zewnątrz odcinka o długości C , kształtują-

cego nieostry wierzchołek. Trójkąt ten ma stosunek długości całkowitej L , mierzonej w osi symetrii $X-X$ do szerokości B najmniejszego z boków, utrzymywany w przedziale od minimum 2,85 do maksimum 19,00, lecz najkorzystniej wynoszący 10,70, oraz ma stosunek długości całkowitej L do długości C nieostrego wierzchołka, utrzymywany w przedziale od minimum 18,20 do maksimum 130,00, lecz najkorzystniej wynoszący 74,00. Kąt α° zawarty pomiędzy osią symetrii $X-X$ płytki a najmniejszym z jej boków mającym długość B , jest utrzymywany w przedziale od minimum 8° do 12° do maksimum 45° , lecz najkorzystniej wynosi 90° . Obie płytki są wygięte w osi symetrii $X-X$ na zewnątrz, to jest wypukłe płaszczyzną ekspozycyjną mającą lustrzaną gładkość, jednakowym na całej jej długości L promieniem R , utrzymywanym w przedziale od minimum 6,66 szerokości B najkrótszego z boków do maksimum 1,10 szerokości B najkrótszego z boków, lecz najkorzystniej stanowiącym 3,90 szerokości B najkrótszego z boków.

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej składa się z dwu przeciwstawnie lecz mniej więcej równoległe do siebie ustawionych i wygiętych jednakowo wypukłe najkorzystniej jednakowym promieniem J na zewnątrz trójkątnych smukłych części, przeznaczonych do umocowania w dowolnym miejscu szczeliny utworzonej między nimi, przynajmniej jednego ozdobnego biżuteryjnego kamienia Q . Szerokość C szczeliny utworzonej między dwoma elementami jest stała lub zmienna. Element ten jest przeznaczony do wykorzystania w wisiorze, lub broszy, lub kolczyku, lub klipsie, lub naszyjniku, lub spince, lub kolii, lub bransolecie, lub diademie. Najwęższe końce o szerokości C każdego z elementów ukształtowane w linii prostej, są dodatkowo wygięte do wewnątrz w kształt krótkiej zwitki, a wzajemne położenie najkrótszych boków o długości B obydwu elementów, określane długością M , jest uzależnione od miejsca posadowienia między nimi ozdobnego biżuteryjnego kamienia Q .

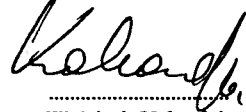
Wzór przemysłowy jest szczegółowo zobrazowany na załączonych rysunkach, na których fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny ukosem od góry na powierzchnię ekspozycyjną pojedynczego egzemplarza półproduktu elementu nośnego biżuterii w stanie wyprostowanym, to jest w stanie przed wygięciem „na gotowo” a fig. 2 widok perspektywiczny ukosem od góry na powierzchnię ekspozycyjną elementu nośnego, składającego się z dwu przeciwstawnie mniej więcej równoległe do siebie ustawionych i wygiętych jednakowo wypukłe na zewnątrz trójkątnych smukłych części, przeznaczonych do umocowania w dowolnym miejscu szczeliny utworzonej między nimi,

przynajmniej jednego ozdobnego biżuteryjnego kamienia w wisiorze, lub broszy, lub kolczyku, lub klipsie, lub naszyjniku, lub spince, lub kolii, lub bransolecie, lub diademie.

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej charakteryzuje się następującymi cechami istotnymi wzoru przemysłowego. Stanowią go dwie cienkie sztywne ostro narożne i ostro krawędziowe płytki, o jednakowej grubości h , mające kształt zbliżony do bardzo smukłego nieregularnego lub regularnego trójkąta równoramiennego, mającego naroże jego dłuższych ramion ukształtowane w postaci bardzo krótkiego prostego lub łukowo wygiętego na zewnątrz odcinka o długości C , kształtującego nieostry wierzchołek. Trójkąt ten ma stosunek długości całkowitej L do szerokości B najmniejszego z boków, utrzymywany w przedziale od 2,85 do 19,00, oraz ma stosunek długości całkowitej L do długości C wierzchołka, utrzymywany w przedziale od 18,20 do 130,00. Kąt α° pomiędzy osią symetrii $X-X$ płytki a najmniejszym z boków B , jest utrzymywany w przedziale od 8° do 12° do maksimum 45° , lecz najkorzystniej wynosi 90° . Płytki są wygięte w osi symetrii $X-X$ na zewnątrz, to jest wypukłe płaszczyzną ekspozycyjną mającą lustrzaną gładkość, jednakowym na całej jej długości L promieniem R , utrzymywanym w przedziale od $6,66 B$ do $1,10 B$. Obydwie płytki są przeciwstawnie i równoległe do siebie ustawione i wygięte jednakowo wypukłe najkorzystniej jednakowym promieniem J na zewnątrz. Tak ustawione części są przeznaczone do umocowania w dowolnym miejscu szczeliny utworzonej między nimi biżuteryjnego kamienia Q . Szerokość c szczeliny utworzonej między dwoma elementami jest stała lub zmienna. Największe końce o szerokości C każdego z elementów są wygięte do wewnątrz w kształt krótkiej zwitki, a wzajemne położenie najkrótszych boków B obydwu elementów, określane długością M , jest uzależnione od miejsca posadowienia między nimi biżuteryjnego kamienia Q .

ART - 7

Wojciech Kalandyk
Gdańsk – Polska

Wojciech Kalandyk

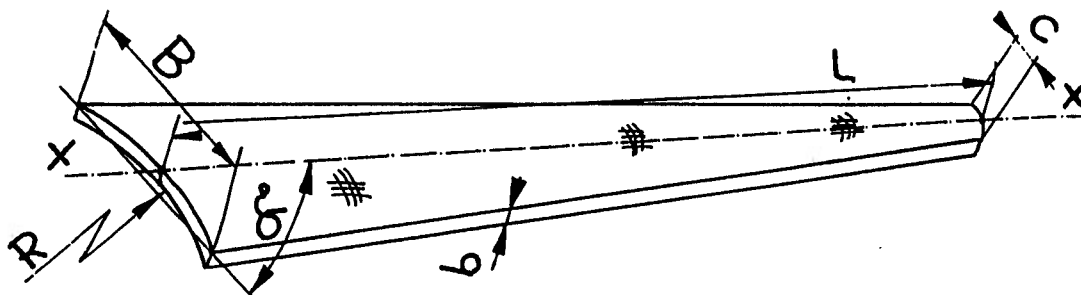

FIG. 1

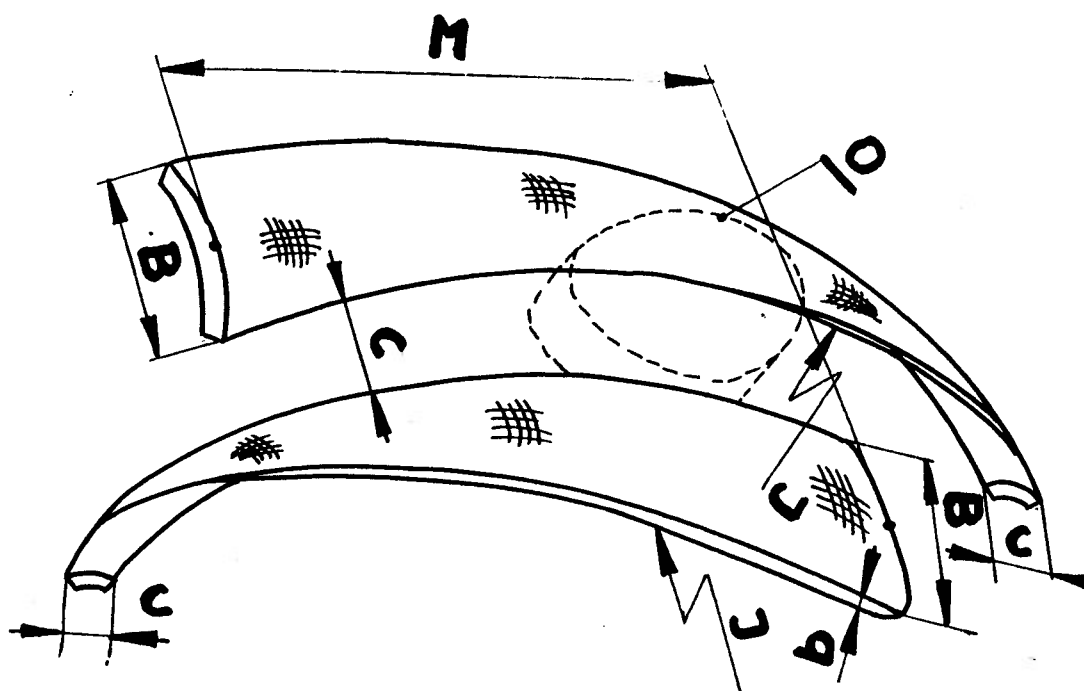

FIG. 2

ART - 7
Wojciech Kalandyk
Gdańsk - Polska

Wojciech Kalandyk
Wojciech Kalandyk